

Utsolgt, for swingende!

DANS

BÆRUM KULTURHUS

Swingtime!

Sandvika storband og Oslo Danse Ensemble (ODE)

Sang: Maria Haukaas Storeng og Håvard Bakke

Bærum Kulturhus vet å selge dans. Swing med topptrente utøvere er suksessformularet denne gang.

Sandvikas skjeve kulturhus, med sitt spesialbygde dansegulv, seiler opp som en av landets mest profesjonelle formidlere av danseforestillinger til et bredt publikum. I høst er programmet mer variert enn noensinne, og torsdagens sesongåpning levnet ingen tvil om at bærumspublikumet kjenner sin besøkelsestid.

Lokalt. Publikumsrekruttering

til danseforestillinger har gode kår i Bærum. Knappt noe annet sted i landet finnes flere ballettelever og danseinteresserte. Når sesongstarten dessuten forankres lokalt i Sandvika Storbandfestival og med egen crooner-sanger, er utsolgt sal ingen bombe.

Full valuta for oppmøtet var det imidlertid divaen fra Senja, Maria Haukaas Storeng, og danseensemblet fra nabokommunen som sørget for. Med overbevisende bevegelighet og sanglig spennkledd Idol-favoritten Oslo Danse Ensemble (ODE) og Sandvika Storband suverent fra første stund.

Feelgood. Som scenepersonlighet stiller Haukaas Storeng i en helt annen klasse enn den mer anonyme Håvard Bakke, kjent fra «Hotel Cæsar» og «Pel-

le og Proffen»-filmene. Utrolig nok fikk likevel Bakke byrden med å innlede showet med en lettglemt versjon av «Feelin' Good». Deretter kom feelgood-låter i rytmiske støt, direkte-sendt fra blankpussede instrumenter til lettbenete føtter. Jo da, storbandet og ODE er på nett, og profiterer på hverandres særegne entusiasme.

Det timelange programmet besto av swingsvisker, der instrumentalmelodier alternerte med vokalnumre og koreografier, sistnevnte danset av 10 energibun-ter foran en stilig bandbesetning på 19. Vellyd og godfot til å ta og føle på fra «Route 66» til «Ability to Swing» var resultatet.

Smittsomt. ODEs spillevende stil er som skapt for levende musikk, og det var ekstra morsomt å overvære hvordan ODEs signa-

turnummer fra 1995, «(J)azz We Like It» med sine smittsomt fengende trinn, vokser når danserne må forholde seg til mer tilstedeværelse og uforutsigbarhet enn hva en båndopptager tilbyr. Denne koreografien, av Toni Ferraz, David Byer og Merete Lingjærde, står som en pæle i norsk jazz-danshistorie. Den er fremført utallige ganger, alltid til jubel, men aldri så drivende musikalsk som med Sandvika Storband anno 2005. **MARIT STRØMMEN**